Krimināllieta Nr. 11320010019
K12-0700-19

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Daugavpilī 2019. gada 15. novembrī

Daugavpils tiesa,
tiesnesis Ģ. Aizsils,
piedaloties prokurorei A. Djadzinai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, un

konstatēja

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:

2019.gada 1.martā dienas laikā, precīzi nenoskaidrotā laikā, bet līdz pulksten 14.30, /pers. A/ uzturējās pie /pers. B/ viņa dzīvesvietā /adrese/, kur lietoja alkoholu. /pers. A/, jau būdams alkohola ietekmē, tai pašā istabā ievēroja uzlādēties uzlikto, /pers. B/ piederošo mobilo telefonu. /pers. A/ nolēma to slepeni, mantkārīgā nolūkā nozagt, lai lietotu paša vajadzībām. /pers. A/, izmantojot brīdi, kad viņam neviens nepievērš uzmanību, slepeni mantkārīgā nolūkā, lai to pēc tam izmantotu savām vajadzībām, paņēma /pers. B/ piederošo mobilo telefonu "Alcatel PIX14" (ar IMEI kodu 356627072882244) 79 *euro* vērtībā, kurā bija ievietota atmiņas karte 8 *euro* vērtībā un kurš bija ielikts brūnas krāsas maciņā 2 *euro* vērtībā, t.i., mantu par kopējo vērtību 89 *euro.* Pēc tam /pers. A/ uzreiz aizgāja prom, līdzi aiznesot šo mobilo telefonu kopā ar atmiņas karti un maciņu.

Tādējādi /pers. A/slepeni, mantkārīgā nolūkā nozaga /pers. B/ piederošo mantu 89 *euro* vērtībā, kas saskaņā ar Latvijas Republikas likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 22.pantu uzskatāms par nelielu apmēru, tā kā šī vērtība noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī nepārsniedza vienu Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā atzina, nodarījuma izdarīšanas apstākļus, nodarītā zaudējuma apmēru un nodarījuma kvalifikāciju neapstrīdēja, kā arī uzturēja lūgumu izskatīt krimināllietu bez pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē, pierādījumu pārbaudes neveikšanas būtība un sekas viņam ir pilnībā saprotamas.

Prokurore arī uzskata, ka lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais savu vainu atzina un lietā ir pietiekami daudz pierādījumu, kas apstiprina /pers. A/ vainu.

Tiesa, noklausījusies procesa dalībnieku viedokli, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, jo, pārbaudot lietas materiālus, tiesai neradās šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā un nodarījums kvalificēts pareizi. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa, pamatojoties uz Krimināllikuma 47. panta otro daļu, par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu, par apsūdzētā atbildību pastiprinošo apstākli tiesa atzīst noziedzīga nodarījuma izdarīšanu alkohola ietekmē.

/pers. A/ iepriekš vairākas reizes tiesāts, taču sodāmība dzēsta, vairākas reizes administratīvi saukts pie atbildības par alkohola lietošanu sabiedriskā vietā, citu būtisku ziņu lietā nav (lietas 50.-54. lapa).

Atbilstoši Krimināllikuma 7. panta trešajai daļai apsūdzētais izdarīja mazāk smagu noziegumu, par kura izdarīšanu Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu, tiesa ņem vērā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību. Apsūdzētais izdarīja mazāk smagu noziegumu, nodarot cietušajam apsūdzībā norādīto zaudējumu, nozagto telefonu cietušais atguva, sodāmība ir dzēsta. Izvērtējot šos apstākļus un apsūdzētā personību, tiesa atzīst, ka par šo nodarījumu apsūdzētais sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu. Šāds soda veids atbilst nodarījuma raksturam, nodarītajam kaitējumam, apsūdzētā personībai un soda mērķim, tas ir, sodīt apsūdzēto par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un aizsargāt sabiedrības drošību.

Nosakot soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu, tiesa ņem vērā apsūdzētajam konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošo apstākli. Konstatējot atbildību pastiprinošo apstākli, nav pamata noteikt

minimālo īslaicīgas brīvības atņemšanas sodu.

Ārpus soda noteikšanas kritērijiem, tiesa ņem vērā apsūdzētā sadarbību ar tiesu, izvēloties vienkāršāku procesa veidu, kas izpaudās kā krimināllietas izskatīšana, neveicot pierādījumu pārbaudi un apsūdzētā sociālos apstākļus. Ņemot vērā visu lietā konstatēto apstākļu kopumu, soda individualizācijas un samērīguma principu, tiesa atzīst par pamatotu īslaicīgu brīvības atņemšanu noteikt Krimināllikuma 38. panta paredzētajās robežās, tas ir, no 15 dienām līdz 3 mēnešiem.

Soda izciešanā /pers. A/ ieskaitāms apcietinājumā pavadītais laiks no 2019. gada 16. oktobra līdz 2019. gada 14. novembrim. Soda izciešana skaitāma no 2019. gada 15. novembra.

Cietušais/pers. B/ pieteica nodarītā kaitējuma kompensāciju 10 *euro*, ko veido atmiņas kartes un maciņa vērtība.

Tiesas sēdē prokurore lūdza kaitējuma kompensāciju apmierināt un piedzīt cietušā labā. Apsūdzētais kaitējuma kompensāciju atzina un solīja to atlīdzināt.

Tiesa uzskata cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju par pamatotu, apmierināmu un pilnībā piedzenamu cietušā labā. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350. pantā noteiktajam kaitējuma kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, kas personai, kura ar noziedzīgu nodarījumu radīja kaitējumu, ir jāsamaksā cietušajam kā gandarījums par mantisko zaudējumu. Cietušajam zaudējumi radušies apsūdzētā /pers. A/ rīcības rezultātā, tādēļ viņam ir pienākums to atlīdzināt.

No apsūdzētā piedzenami procesuālie izdevumi par aizstāvja V.Kepenta juridisko palīdzību, kas saistīta ar drošības līdzekļa - apcietinājuma piemērošanu. Kriminālprocesa likuma 368. pantā paredzētos iemeslus, kas liegtu piedzīt šos izdevumus, tiesa nekonstatēja.

Lai nodrošinātu sprieduma izpildi, apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis -apcietinājums - atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 23., 127., 499., 512., 514., 520., 524., 527., 528., 529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 50 (piecdesmit) dienām.

Soda izciešanu skaitīt no 2019. gada 15. novembra.

Soda izciešanā ieskaitāms /pers. A/ apcietinājumā pavadītais laiks no 2019. gada 16. oktobra līdz 2019. gada 14. novembrim.

Drošības līdzekli – apcietinājumu - /pers. A/ atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. A/ nodarītā kaitējuma kompensāciju 10 (desmit) *euro* /pers. B/ labā.

Noteikt /pers. A/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, un pienākumu iesniegt tiesai dokumentu par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā samaksu 80 (astoņdesmit) *euro* par aizstāvja Valerija Kepenta sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā, nosakot termiņu procesuālo izdevumu labprātīgai izpildei - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesai 10 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, sūdzību vai protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnesis Ģ. Aizsils